

**FAMILIEARCHIEF
VON MEIJENFELDT**

PARKLAAN 86, 3722 BH BILTHOVEN, NEDERLAND
TELEFOON +31 (0)30 292479, POSTBANK 5931530

DATUM: 26 november 1995

NUMMER: CH-270

Beste nicht Gré,

Afgelopen maandagavond belde jouw buurvrouw mij met het droeve bericht over Jopie. Uiteraard kwam het bericht voor mij onverwacht. Voor zover ik het van afstand kon beoordelen gaven haar leeftijd en gezondheidstoestand geen aanleiding hierop bedacht te zijn.

Ik wil je condoleren met het grote verlies. De omstandigheid dat je je hele leven met jouw zuster hebt gedeeld, maakt het verlies des te groter. Ik kan me voorstellen dat je je zonder verdere familie - ik reken onze verre verwantschap en incidentele contacten even niet mee - alleen op de wereld waant. Van mijn bezoek staat mij wel bij dat je veel vrienden om je heen hebt, waarmee jullie allerlei activiteiten hebben ondernomen. Ik vertrouw er op dat deze jou nu veel steun kunnen bieden.

Hoewel ik aan je buurvrouw mijn adres heb doorgegeven, heb ik geen rouwkaart ontvangen. Graag zou ik te zijner tijd de kaart eens ontvangen. Ik wist wel dat de begrafenis op donderdag jongstleden zou plaatsvinden. Omdat ik toen in het buitenland zat, heb ik geen initiatieven meer genomen om de precieze tijd en plaats van de begrafenis te achterhalen. Anders had ik als enig familielid bijzonder graag aanwezig willen zijn.

Gré, heel veel sterkte toegewenst in de komende tijd. Als je daar prijs op stelt zou ik graag nog eens bij je langs komen om de contacten te onderhouden. Natuurlijk ben je ook van harte welkom eens in Bilthoven langs te komen en Saskia en de kinderen te ontmoeten.

Met deelneming,

Hugo

Albmar 29/12'95

Dessie Hugo

Ik was erg blij met je brief. Het deed mij goed dat ik nog niet vergeven ben. Een vriend van mij heeft alle kaarten geschreven, dus ik dacht ook aan jou. Mist niet dat je alleen maar gebuld was. Hierbij stuur ik je alomg één. Jo was de laatste maanden heel benaamd. Ze had een gronische bronchitis. Daerom maar op één long leefde. Weder se steld weder. Ze kon de laatste week niet meer lopen. Ook het eten werd steeds minder. Ze was de hele dag misselijk. We zijn bij alle soorten dokters geweest, maar genezing was er niet meer bij. Ze is in haar slaap overleden. Ik mis haar enorm, maar mag haar niet terug wensen. Ik ben blij dat het zo gelopen is. Ik zou het heel fijn vinden t. z. t. jullie te ontmoeten. Ik kon dan wel van mees, want ben niet altijd thuis. Ze wille allemaat, dat ik gewoon de oude dingen. (naar dat ik 2 maanden het thuisgevoel meer opkaf. Nu Hugo als ik je spreekt kon je wel nader. Nogmaals bedankt.

Met groeten van vrouwen
kinderen

Gretke